

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
Eg észévre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség: Jókai-utca 10.
Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Kolozsvár ünnepe.

Ma még mindig ritkán látunk a templomban jó állású hivatalnokot, vagy gazdag urakat. Ezek majd csak akkor jönnek, ha némi szabálytalanságok miatt kiesnek hivatalukból, vagy elverték apáik örökét.

Akkor aztán, ha agyon nem lövik magukat, templomba járnak ők is. Rendesen járnak, szerényen összehuzva magukat egy pad szegletben, napról-napra jobban érezve, hogy amiért mindent elteközoltak a templomon kívül, hiába, itt a templomban elárasztja őket a megnyugvás és béke — az élet boldogságának titka.

Ezer példa bizonyítja e tényt, mégis ezeken lépnek az Istentől való elrugaszkodás útjára, mert hát a butaság mindig általánosabb volt, mint a józan ész, pedig, ha az emberiség fele annyit fáradna boldogsága érdekében, mint a mennyit kárhoztáért tesz, ma már nem volna könyves szem a világon.

Hanem amilyen bizonyos az, hogy a nyomorúság hajt a bünbánat és megtéréshez, épp olyan igaz az is, hogy a példa vonz e felé.

Példát statuálni, minden igaz emberbarátnak szigorú kötelessége, legszigorubban pedig a katolikus vallásnak, a szeretet vallásának kötelessége.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

Uj-lakó az égben.

*Egy új lakót fogadtak társul az égben
Isten körül a zengő angyalok,
S a csillagok tündörlő fényhonából
A földre le, egy új csillag ragyog.*

*Ha itt az est, a méla holdsugarban
Azt gondolom, hű szellemed lebeg,
Te jó leány, korán elhunyt barátnőm!
Ez árva szív oly sokszor emleget.*

*Hű kebled volt a záros könyv, a melybe
Jegyezetém szívem történetét,
Hova fogom a folytatást leírni?
Hisz a világ olyan kihalt, setét.*

*Csak egy sugár mosolyg felém a hitből,
S világol át e gyászos életen:
Hogy egykoron a csillagok honában
Veled viszontalálkozás leszen.*

Tovább.

Es az egyház mindent elhis követ a vonzó példák szem elé állításával.

Az emberek közül nemeli azokat, kiknek élete a nagy, a nemes dolgok terén követésre méltó, kik úgy jártak e szennyes földön, hogy csak tiporták a szennyet, de reájuk nem tapadt belőle semmi.

Ezeket a szenteket diestényével veszi körül s oltárai felé, melyeken az örök Istennek áldoz, oda helyezi e szentek képeit, kik az emberi lehetőség korlátai között oly tiszta képe és hasonlatossága voltak Teremtőjüknak.

Ünnepeiket díszszel üli meg.

A szentek élettörténetével megihletti az emberek lelkét, magasatos czerimóniával leköti a szemet, egyházi énekeinek fölemelő melodíáival megtölti a fileket, a tömjén szentelt füstje behat a szivig s így megmagadva minden érzékét, viszi ragadja ezeknél fogva az egész embert ki a mindennapiságból, fel Istenhez, kinek közelében megtisztul a lélek, megnyugszik a szív s emberi méltóságának tudatára ébred az ember.

Ilyen ünnepre hívta össze Majláth püspök, Erdély püspöke a híveket. Egy kopott, régi, sok százados kegykép elé vezette az összesereglett ezreket s mikor négy testvér egyházfjedelemmel, nagy számú papságával együtt leborult az anya és szüiz, a legszebb női erények megteste-

sülése, Mária előtt, akkor ellenállhatlanul borult le vele együtt népe, nyája is s ha ezen érzésben csak egy pillanatra is fel-emelte őket a tisztább, nemesebb régióba, áldott legyen érte, mert többet tett, mint száz politikus, ezer fufangu sikerei által tehet.

Mert az ember nem evő és szaporodó állat, hanem részese az isteni szikrának, lelke által koronája a teremtett világnak, ki éppen úgy táplálkozik eszmékkel, mint a mindennapi kenyérral s kire nézve nagyobb fontosságú a tiszta szellemi táp, mint a jóllakott gyomor.

Nagy szerencsétlenség az, ha kiölik az emberből a lelki táp szükségének érzését. Meghal így a lélek s csak a test marad meg durva vágyaival, alacsony szenvedélyeivel s korgó gyomorral.

Akad lelketlen ember, kinek így tesz az ember. Ezek ingerlő vörös zászlót tartanak a dühödt tömeg elé, hazug izgatató beszédek korbácsával vágják a megvadult tömeget, aztán oda mutatnak a fennálló rendre — rajta! verd szét, s a romok között megleled a kenyeret.

És akad lelkes ember, ki megszánja a sereget e morális posványban. Kibontja nekik a béke fehér zászlóját és viszi oda, hol visszakapják lelküket, mit a hazugság kilopott belőlük s egy-egy szentnek életén keresztül megmutatja nekik, hogy nem csak kenyérral él az ember.

Oltár előtt, oltár után.

Elbeszélés.
(Polytás és vége.)

II.

Lóránd feleségül vette Lórikát s a nagy üdvösségtől felénk se nézett többé. Mi pedig megmaradtunk a magunk napirendjénél. Vidám ötletekkel figuráztuk ki a saját keservünket, de sohase ártottuk bele magunkat mások boldogságába vagy bánatába. Elég közös ügyünk volt magunknak is a családások birodalmából.

Valami három hónap mulva egy párbaj hirre lettünk figyelmesek. A párbajhirben a mi kedves Lórándunk volt a nap hőse. A nyári lapokban romantikusan megírták a megdöbbentő eset részleteit. Virág Levente huszár főhadnaggyal verekedett meg Lóránd. Életre halálra törtek egymás ellen. Lórándot koldusra vagdalta a leghíresebb párbajhős a ki persze sértetlen maradt.

A házasságtörés hírébe került fiatal aszszony becsületét gyorsan ki kellett az öregeknek reperálni, először is a győztes huszár főhadnagy hatalmas adósságainak kifizetésével s azután a válópör megindításának hírével.

Ügyes fiskálisok rendezték a bonyodalmat,

a mi meg is látszott a botrány gyors elsimításán.

Igazi szánalmat kezdtem érezni s azonnal Lóránt után jártam. Sok keresgélés után ráakadtam a vöröskereszt kórházban. Nem a felesége, hanem egy apáca ápolta. Örökre emlékezni fogok arra a tekintetre, melylyel üdvözölt. Atszellemült szemekkel nézett reám, halálra vált arcán kigyulladtak az élet legutolsó rózsái. Lázasan megomozdult, felakart emelkedni párnái közül, de visszahanyatlott s megomozdult a keze, de nem bírta már felém nyujtani.

Férfias szavakkal vigasztaltam s nem engedtem, hogy még jobban vergődjék kinszenvedéseiben.

Majd magunkhoz veszünk Lóránd. Édes anyám igazi anyai szeretettel fog ápolni.

— Itt maradok. Köszönöm. — Ez az én otthonom. Nem akarom magam megszánatni. Sokkal büszkébb vagyok, sem hogy elbírni viselni meg nem érdemelt részvétet. Látod az az asszony nem szerette az én barátimat. Ez a demoni jellemvonás csak itt jutott eszembe a kórházban.

— Ki járt eddig nálad?
— Senki.

STEININGER SÁNDOR dívat-, vászon- és fehérmű üzletében a legdivatosabb őszi és téli kelmék, kitűnően mosható francia pargetok nagy választékban, rendkívül olcsó árakért szerezhetők be. Kész női és gyermek felöltők, szürme és szövet gallérok, rémek választék és feltűnő olcsó árakért szintén **Steininger Sándor Székesfejérvár, Nádor-utca 2. számú** üzletében kaphatók. (Polák cipész átellenében.)

Mai lapunk 8 oldal.

Akadna-e vajjon olyan ember, a ki sárral merné megdobni azt a fehér zászlót, azt a kezét, mely tartja?

Erdély ünnepe elmúlt, hatása pedig nőni fog folyton s hatása új példákra fog serkenteni sokakat, s minél több a példa, annál inkább fog szaporodni az utánuk induló tömeg.

S ha ismét fog hinni az ember, ismét fog tudni szeretni is és ez az emberiség problémáinak egyedüli megoldási módja — a hitből fakadt szeretet.

Áldott a munkás, ki ezért dolgozik.

P—y

— A kongrua-alap Évenként körülbelül két és félmillióra lesz szükség, hogy a katolikus lelkészek minimális fizetését kiegyésszítsék. A püspöki kar szakadatlanul foglalkozik ennek a kat. lelkészi kongrua-alap előteremtésének módzataival. Erre nézve két javaslat fekszik a püspöki kar előtt. Az egyik szerint 50 évre egy nagyobb terjesztésű kölcsönt vesznek fel. Ez a kölcsön oly nagy összegű lenne, hogy annak évi rendes folyó kamataiból fedezhetnék a lelkészek fizetésének javítására szükséges összegeket. Ezen terv szerint a nagyobb javadalmak évenként természetesen nagyobb összeget fizetnének a központi kongrua-pénztárba. — A másik terv szerint a kongrua adó örökös teherként nyugodna a nagyobb egyházi javadalmakon. Így mindenkori javadalmazásokra kisebb összeg esne évenként, mert tulajdonképpen csak egy nagy töke kamatait fizetnék, de a tőkét soha sem törlesztenék. A püspöki kar a közel jövőben eldönti a kérdést és valamelyik tervet elfogadja. Természetesen ennek erejéhez még ő felsége beleegyezése is szükséges.

— De igen, az első napokban a huszárfehadnagy, a kit azonban nem láttam. Akkor még rosszabbul voltál.

— Hát ő? Megölném ha ide vetemednék! Mondta gyűlöletes modorra, aztán elhalgatott.

Az apáca intett nekem s enyhítő italt nyújtott a lázas betegnek, aki azonban nem enyhült meg, hanem elhalt.

Olyan nyugodt, olyan csendes, olyan jó volt, mint egy halott.

Az apáca igaz részvétellel suttozta:

— Milyen kár érte, hogy ilyen fiatalon kell elpusztulnia, egy olyan elvetemedett aszszony miatt. Átvágták a főleleterét. — Vége van.

— Mit szólnak az orvosok? Lemondtak. Ha felépül is, koldus lenne belőle. Béna, nyomorék. Ezt tudja ő is ezért óhajt meghalni. Nem tudakozódnak tőled róla? Már nem.

Egy koszorút kadtak a ravatalára, mert már híre járta, hogy kiszüvedett.

Letettem a haldokló asztalára a jól megörzött imakönyvet, aztán elmentem e Ferenczvárosi jó nénikéhez.

Nem voltak már könnyei, nem tudott már átkozódní, pedig majd megölte őt a családi tragédia nagy gyalázata.

Új erőt érzett azonban, mikor egy nagy gondolat támadt nagy lelkében. A vértanu özvegye volt, mikor azt mondta:

— Vezessen azonnal hozzá.

Lóránd még mindig eszméletlenül feküdt. De az imakönyv már nyitva volt a balkezeben. Forgatta. A jó öregasszony remegő kézzel nyúlt imakönyve után, egyszere megtudott mindent néhány szavamból s imádkozni kezdett. Azt az imádságot, melyet akkor mondott el először, mikor férjét agyonlőtték.

A magyar ipar válsága.

(—) Szomorú, de való! Még nem is lépünk a tél küszöbére, már is fázunk. Nem mi didergünk, azok dörszölik kezeiket, kik Isten kegyelméből az iparos pályára adták fejüket. Még nincs is tél, már is hiányt éreznek. Szomorú, de való! Mi lesz a tél közepén, a tavasz elején? Előre nem tudjuk, csak sejtjük, mert vannak okok, melyek szomoró képben készülnek élénk tárnai az iparnak válságát.

A nagyobb, a jelentékenyebb ipar is megfogja érezni a telet, s a kisipar?

A készülő nagy válság okául az építés szünetelését, s ennek okául a pénz megrágu-lását hozzák fel. Magánosok nem vágnak építkezésekbe, mert nincs pénz, a pénzüintézetek pedig nem helyezik el pénzeiket épületekbe. A törvényhatóságok nem építtetnek, mert nyögnek eleget a terhek alatt.

Mit építettek városunkban ez évben? Valamire való épületet egyet sem. Hozzá fogtak a megyei kórházhoz, s jövő évben talán megkezdik a kaszárnyát, s felépítik a kath. kör és a kereskedelmi akadémia házát. Nálunk van még csak kilátás tavaszra, van remény, de hány helyen hiányzik még eme remény is?

Az építő ipar aránylag vége a legtöbb munkást foglalkoztatja, a munkások tömege foglalkoztatja a többi iparágakat. Az építő ipar pangása magával ragadja a rokontermészetű és másnemű iparágakat. Ha nincs munka, nincs kereset, ha pedig nincs kereset, nincs vétel sem. Egyik folyik a másikkól. Volt idő, midőn volt munka, de nem volt munkás a sztrájk miatt, most volna munkás, de nincs munka. S ez fenyegeti válsággal a magyar ipart.

Az országos iparegyesület észrevette ezt a tenyegető veszélyt, sürgősen fordult a kormányhoz, ha lehetne még menteni. S a kormány tudomást szerzett ezen veszélyről, a pénzügy-miniszter már a költségvetés előterjesztésében említést tesz róla, a kereskedelmi miniszter pe-

Az orvosok nem merték felkelteni. Csak a fejüket rázták. A boldogtalan ember szíve már alig dobogott. — Vonaglott. Megfogtam hidegülő kezét, az öregasszony felemelte a haldokló kezét. Lóránd megegyeszer fölnyitotta szemeit. Meglátott minket, a tulvilági öröm glóriája ragyogott fehér homlokán, a halál tüze lobbant fel tüvegesező szemeiben. Azután meghalt egy vallásos öregasszony karjai közt, boldogan, nagyon boldogan, mert mosolygott s mert nem akarta addig lezárni szemeit, míg a jó néni keze össze nem csókolta és be nem fogta.

Kőrösi László.

A hűség-próba.

Németből: Niedermanné Geher Hedvig:

Nagyon köszönöm kedves barátom e remek rózsákat! Ezek még majdnem szebbek, mint a multkoraiak. Egyet az övemhez tűzők közülök a többi pedig hadd pompázzon eme vázában. És most, huzzon közelebb ide a kandalló mellé egy zsolyét a foglaljon helyet. Nos, mi újságot hozott?

— A legújabb újság az, hogy barátunk Farkas jegyet váltott.

— Azt már hallottam. És a többi újság?

— Ha megengedi, foglalkozunk kisé a boldog emberekkel.

— Nos, ha muszáj, nem bánom. De attól félek, hogy maga felakarja használni e boldog embereket, mint hidat, ama boldogságra való visszatérésre, a melyben a multkor félbeszakítottam. Bajszának melancholikus állása legalább megerősíti állításomat.

— Ennyire elárultam már magam?

dig a valóságban meggyőződik az ipar pangásáról. 600 munkást kénytelen volt elbocsátatni Máv. gépgyára ősz idején. Nincs munka, nem kell ember.

A kormány, hogy a nagy válságnak elejét vegye, elhatározta, hogy a közmunkákat fokozni fogja, s a törvényhatóságokat is fölszólította, hogy a munkásokat, az iparosokat foglalkoztassa.

Vajjon a városok eleget tesznek-e a fölszólításnak? Hajlandók vagyunk kételkedni, mert nem tehetnek eleget. Nagyobb terheket bajos rakni a nép vállára, mely egyis roska-do-z már a 60—100 %-os pótdadók alatt.

Nem az építésben kell keresnünk az orvosszert, bár befolyással van az is a többi iparra, rejlik annak a háta mögött még mindig valami, a melytől annyira félnek, a melyet még ki sem mernek mondani: a merkantil liberalizmus, mely bürzére tette a magyar ipart. Negyedszázada, hogy a magyar ipart nyomja a töke súlyával, s ha az az ipar végre is eljut a válságba, melybe a liberalizmus sodorja, csodálható-e 24 évi tengődés után?

Nem az építő ipar pangása, a tisztesség-telen verseny, a szabadipar és a külföldi ipar behozatala üzi a magyar ipart a válságba.

Lapunk ez évi 73-ik számában rámutatunk a szabad ipar pusztító voltára. Városunkból példákat hoztunk fel állításunk bizonyítására. S mit tettünk? Semmit. Az ipartestület, a törvényhatóság mit tett a szabad ipar ellen, s a kisipar mellett? Semmit. Mit tettek az iparosok saját édeükben? Semmit.

Mit tettek a törvényhatóságok, a miniszteriumok a zárt ajánlatok, a töke versenyé ellen, mely kizárja a kisebb iparosokat a szállításokból? Edes keveset vagy semmit. Ha a kis iparos albréletben kiállithatja készítményeit, akkor kiállithatja főbréletben, egyenes uton is. Mit tettek a városok saját iparosaik pártolására? Azt az iparosok tudják megmondani. Egy pesti építész elviszi a megyei kórházat 8 fejtér-

— Ugy látszik. Kereken kimondva, maga házassági ajánlatot akar nekem tenni.

— Nos tehát, igen.

— És én meg akarom ebben akadályozni, mert egy sem fogadnám el ajánlatát.

— Miért nem?

— Több ok miatt. Először is, mert egy sereg becsületreméltó kereskedőt nem akarnék tönkre tenni.

— Az által, hogy férjhez megy?

— Oh nem, az által, hogy maga megnősül. Mert attól a naptól kezdve, amelyen megnősülne, nem venne nekem több virágot a kertészről. Szabó számlája 3000 frt helyett csak 500 frt tenne évente s a fodrász bizonyára szintén kárt szenvedne, a ki most naponta a a haját fodorítja.

— Ne üzzön tréfát oly dolgoból, a mely nekem nagyon is a szívemnek fekszik.

— Igaza van, ez nagyon csunya tőlem. Tehát beszéljünk komolyan a dologról. Nyiltan bevallva, én a házasságot a legmerészebb vállalkozások egyikének tartom. Persze a leány végre nem tud ellenállania a kísértésnek. De én már ezen tustestem. Mikor férjhez mentem 24 éves voltam, tehát jó szüleimen kívül folyton hat intő jel lebegett szemem előtt, azaz, ama hat év, a melylyel több voltam már a 18-nál. Minden ilyen év kintő szemrehányás a leány életében, mindegyik év korbácsot tart kezében, hogy azzal könnyebben kergessen amaz utra, a mely a házassághoz szokott vezetni. Csodálkozni lehet-e tehát azon, ha aztán az első jóképű kérőnek szívesen nyújtja a kezét a gyöngé női lény. Ilyen formán futottam be én is a házasság révébe. Férjemmel nem éltem boldogan, de boldogtalan sem voltam, mert eldörttem a mit elakartam érni: férjnélt voltam. Férjem jó em-

vári elül. Egy szénakereskedő elviszi a katonaság számára sütendő kenyeret 38 fejevári süttö iparos elül. Ime a zárt ajánlatok di-csősége!

Mit tettünk a hazai ipar érdekében? Nem sok dicséretet. A magyar ipartelepek Brün-nen és Prágában szerzik be gépeiket, a magyar Magyar Államvasutak gépgyárából 600 munkást kénytelenek elbocsájtani munkahiány miatt. S azok a posztók, szövetek honnan jönnek hazánkba? A külföldről.

Nem a szegény építő ipar pangása lesz oka a magyar ipar válságának, az a szabad ipar, s a külföldet hajhászó társadalom lesz az oka.

A belügyminiszter fölszólította a törvényhatóságokat, hogy a hazai ipart pártolják. Kecskemét városa megfelel a fölszólításnak, a magyar iparost előnyben részesíti. az iparcikk hazai származását az iparosnak fel kell mutatni, s csak magyar munkásokat foglalkoztathat. Ez aztán város, lesz-e csak egy társa is?

Segítenünk kell a magyar ipar föllendülésén, hogy elkerülje ez a válságot! Igen, de a kormány ne rettenjen vissza a legnagyobb veszélyt elhárítani, a szabad ipar törvényét módosítani.

Az ipartestületek ne engedjenek, kérelmezék a revíziót! Néma gyermeknek anyja sem érti a szavát, ha iparosaink megvannak elégedve a szabadiparral, ám lássák majd a nyomorúságot, melybe az a magyar tisztességes ipart végleg bedönti.

S a társadalomhoz is volna egy-két szavunk. Pártoljuk a hazai ipart, a kis ipart, ha segíthetünk rajta, segítsünk, talán elkerülheti a válságot.

ber volt, csak nem értettük meg egymást, jobban mondva én nagyon is jól megértettem őt, mert rövid 6 hét alatt egészen kiismertem. S évtizedeken át bátran élhettünk volna, ha nem is egymással, de egymás mellett, ha a végzet könyvében másképp nem lett volna megírva: öt évi házasság után özvegy lettem. S most másodszor belemenek e mérész vállalatba? Miért? Társadalmi állásom nem kívánja ezt tőlem. Az asszonyi címet bírom, mindenki tisztel s ha vendégeket hívok ebédre, mindenki eljön, habár a meghívó csak egy asszonytól ered s a szivarokat ebéd után a háziúr helyett csak az inas kínálja körül. Mint egyedül álló nő, egész kényelmesen osztottam be magamnak az életet. Nappal olvasok, himezek, vagy irok, látogatásokat teszek, vagy kikocsizom, este színházba megyek vagy barátaimat fogadom magamnál, a kikkel kellemesen töltöm el estéimet.

— Nos, ha eddig nem unatkoztunk együtt, ugy ha házastársak leszünk, akkor sem fogunk unatkozni.

— Azt hiszi? Nem oly egészen biztos a dolog. Gondolja csak jól meg a dolog. Most például a klubba megy s reggeltől estig különféle emberekkel jön össze s ha azután hozzám jön egész szákra való újságot hoz magával. Míg ellenben, mint férj folyton itthon ülne, semmi újságot sem tudna, csak azt, a melyek a lapokban vannak s a miket én is olvasok. De ez csak a kisebbik oka habozásomnak. Először is azt szeretném tudni, miért akar engem nőül venni?

— Különös kérdés! Mert szeretem.

— Biztosan tudja ezt? nem téved érzelmeiben? A mint tudom, a múlt évben három inast kergetett el, mert nem volt megelégedve a gazdálkodásukkal. Itt azonban oly lakhelyet

A színház jubileuma.

A színészet és a közönség ezüslakodalmát ünnepelte tegnap Székesfejérváron. Huszonöt esztendeje, hogy a fejevári közönség a nemzeti színészetet keblére ölelte az ország szeme előtt, díszes hajlékot építtven Tháliának.

Régi szövetség volt már köztük annak-előtte is. Szíves, meleg tanyát talált a magyar színészet mindig e város falai között, szeretettel fogadták és istápolták a fejletlen gyöngécsecsemőt már a nagy század hajnalhasadásakor és apostolokat neveltek a gazdag szegények ifju seregéből: a nemzeti szellem apostolait.

Azután sokáig nehéz, viharos idők jártak a magyarra. A tűzhely elárvult, szétomlott. Mikor a zivatar után lopva, bujdokolva ismét visszajöttek hozzá ama lelketgyújtó tűznek gondozói, hogy megvigasztalják a szomorodottakat, reményt öntsének a csüggedők szívébe: mindent újra kellett kezdeni. És ők kezdték újra.

Sok viszontagságos esztendő után végre, hűségének jutalmaképpen, jogaik követelte a magyar Thália. Törvényes szövetséget, tisztességes házi tűzhelyet. Azt is megkapta az akkor még tetterős, fiatal szívű polgárok áldozatkészségéből, akik cselekedni is tudtak, nem csak lelkesedni és az a babékoszoru, melyet a színház megnyitó előadásán a nagyemlékeztű *Laborfalvy* Rózának átnyújtottak, nem pusztá parádé, nem egyszerű megtiszteltetés, hanem a közönség jegyajándéka volt.

Am az azóta elmúlt negyedszázad sem a boldog házasság-ideje volt. Színészet és közönség lassanként eltávolodtak egymástól, mert meghalványodtak azok a tradíciók, melyeknek jegyében trigré léptek. A régi meczénások megőregedtek, kidőltek, a helyökbé lépett ifjabb nemzedék más életviszonyok között, más fel-fogásban nevelődven, cserben hagyta az ideálokat. A színészet is merőben megváltozott. Tanító, példaadó, erkölcsnemesítő hivatásától

találma, a mely mindig rendben van. S a kandalló mellett sarok hőmérséklete mindig egyforma. Nem ez az, a mi magát vonzza?

— Tisztelt asszonyom, kegyed kevésre becsüli az én érzelmemet.

— Nem, — csak nem akarom magamat tulbecsülni s ezért vagyok kissé gyanakvó. Ismerem már én a férfiakat. Élettörténetük rendszeren négy kötetből áll, az első kötet címe: a költészet, a másodikiké: a küzdés, a harmadiké: az élvezet s a nyugalom; a nyugalom. S az a szerencsétlenség a dologban, hogy a feleség többnyire csak a negyedik kötetben jelenik meg.

— Ha, ha, ha, attól fél, hogy mindjárt esküvő után papucsat és hálóköntöst veszek magamra örökre?

— Majdnem.

— Tehát kosarat kapok?

— Nem, még nem, bizonyos feltételek mellett nem vagyok ellene a férjhez menetelnek. Adjon gondolkozási időt!

— S meddig tartson ez?

— Rövid ideig — talán egy hétig — de lehet, hogy csak egy napig.

— Beleegyezem.

— De maga is gondolja meg ez idő alatt még a dologot. Először ismerjen ki engem. S ezért kötelezem érzem magam, hogy életemből egy részlettel megismertessem. És pedig egy komoly részlettel, a mely a legutóbbi időben történt s még most sincs befejezve.

— Kíváncsivá tesz.

— Ah, itt az ebéd. Étkezés alatt jobban lehet trécsélni. Jean — csak hordja fel az ételleket s aztán mehet, majd kiszolgáljunk magunk magunkat. Hallja tehát kedves barátom! Szívem már nem egészen szabad — ugyan vegyen ebből a szarvasgomba pástétomból!

eltérve, raffinált fogásokkal igyekezett magához kötni az energvált idegzettü közönséget, a megkérgesedett szív helyett a vérre, az idegkre próbált hatni, a mi részben sikerült is, de e mellett elvesztette saját missziójának magas jelentőségét.

E negyedszázad történetének tanulságait levonva, talán mindketőnek okulására vált az az eltévelyedés. Mindenesetre kívánatos, hogy így legyen. Színészetünk igyekezzék visszatérni régi, nemes tradícióihoz, a mi kissé nehezen megy, mert a baj már belevette magát az egész szervezetbe, de nem lehetetlen; a közönség pedig támogassa buzgón, szeretettel ezen igyekezetében.

Színészet és közönség egymásra vannak utalva a nemzeti kultúra szolgálatában. Egymást biztatva, lelkesítve munkálkodjanak arra, hogy amint az ünnepi lakomán emlegették: ez a negyedszázados évforduló valóban *fortulót* képezzen színészetünk történetében.

Az ünnepélyről a következőkben számolunk be:

Az újjaalakított színház teljes zászlódiszben várta az érkezendő vendégeket, a budapesti nemzeti színház művészeit. A közönség érdeklődése is valóban ünnepi, rendkívüli volt, mert a diszleádásra szóló jegyeket már napokkal ezelőtt elkapkodták. Ha a színházat az alkalmal nem csak kiesinosították, de egyszerű mind kétszeresen kibővítették volna, még akkor sem lett volna elég nagy, hogy a közönséget befogadhassa.

A fővárosi vendégek a délutáni vonattal érkeztek meg. Fogadásukra a színügyi bizottság kebeléből választott küldöttség ment ki az állomásra a polgármester, mint a színügyi bizottság elnökének vezetése alatt. A peronon kevés számú, válogatott közönség leste az érkezőket, mely érdeklődés főképp *Márkus Emiliának* a nemzeti színház nagy művésznőjének szólt. A polgármester meleg szavakkal és (1) bokrétával, üdvözölte a bájos szöke asszonyt, ki megindultan fogadta a gyöngéd figyelmet. A küldöttség a szokásos bemutatkozások után a vendégművészekkel együtt kocsira ülven, a Magyar Király fogadóba hajtatott.

— Nagyon szívesen.

— Ismeri doktor Váradit Bélát?

— Felületesen.

— Mult télen, ismerkedtem meg vele. S miután többször egészen véletlenül találkoztunk egymással, úgy vettem észre a későbbi összefutelnél, mintha nem egészen a véletlen műve lenne találkozásuk. — Izlik-e a pástétom?

— Nagyszerűen.

— Akkor vegyen meg belőle! Kétrem dr. Váradit, látogasson meg s ő rövid idő alatt teljesítette óhajomat. Eleinte ritkán jött, de később többször hetenkint.

— Különös, hogy sohasem találkoztam itt vele.

Szándékosan osztottam ugy be a dologot, a maga napja a kedd és csütörtök volt, ő pedig szerdán és pénteken jött. — Parancsol ebből a ruczából?

— Kérek szépen.

— Mindjobban tisztelni és becsülni tanultam dr. Váradit s éreztem, hogy én sem vagyok közönyös előtte. Ama napokon, a melyeken nem találkoztunk, irni szoktunk egymásnak. — Még egy czombocskát egy kis salátával?

— Nagyon szívesen.

— Szakácsnőm büszke lehet a kitüntetésre, a melyben műveit részesíti. De hogy másról beszéljek: abban a helyzetben vagyok, hogy már most felelhetek házassági ajánlatára.

— Hogyan? Ilyen gyorsan?

— Igen, kipróbáltam magát s „untauglich“-nak találtam.

— Kipróbált? Ugyan mikor? S mily hibát talált rajtam.

— Nagyon közönséges étvágya van.

— Hát Istennek az van. De ez csak nem házassági akadály?

Esti hét óraker vette kezdetét a diszeladás, a Bánk Bán opera nyitányával, melyet a teljes honvédeknek *Fricsay* karnagy vezetésével a nyit színpadon adott elő. A legnagyobb magyar zeneszerző művét a közönség megillető figyelemmel és nagy gyönyörűséggel hallgatta végig. Ugy a vezetés, mint az előadás kitűnő volt s a színházat teljesen betöltő publikum zajos tapsal és éljenzéssel adott kifejezést tetszésének.

Az előadás, némi diszsonanciától eltekintve, magas színvonalon állott. A nemzeti színház művészei remeltek s a mieink is töltik telhetőleg igyekeztek méltóan megoldani feladatukat. A taps, az éljen, a kihívás legnagyobb része *Márkus Emiliának* (Melinda) szólt, ki csodálatos játékával megindította a szíveket. Első jelenésekor egy díszes virágcsokrot és egy babérszörnyt kapott. Méltó partnere volt *Pálffy György*, ki a czimszerepet nagy bensőséggel alakította. Neki is bőven jutott az elismerésből. *Ujháznak* (Tiborcz) utolérhetetlen egyszerűséggel és őszinteséggel elmondott panasza frenetikus hatást keltettek. *Gyenes* is szépen, előkelően adta a ravasz Biberachot. Szalkay társulatából különösen ki-tűntek: *Gasdy Aranka*, (Lizidora) közönségünknek becézett kedvence, ki sok bájjal adta kicsiny szerepét; továbbá *Kalmár Gyula* (Petur) és *Deéry Béla* (Ottó) Kalmárnak egyébként őszintén ajánljuk, hogy kissé gazdálkodják a hangjával. A társulat drámai hősnője, *Bresnay Anna* csak mérsékelt hatást keltett, a mi részben talán annak tulajdonítható, hogy mivel szerepében Jászait szerették volna látni, többet vártak tőle, mint a mennyt adhatta. A rendezés elég tisztességes volt, bár komoly történeti drámába sem a gyászoló király piros nadrágja, sem a halotthozó szolgák csutora-utcai kosztümje nem igen illik.

Az előadás végeztével mintegy hatvanan banketre gyűltek össze a Vörösmarty-kör termében. Felköszöntökben, mint mondani szokás, ezuttal sem volt hiány. Az első felköszöntőt *Havranek József* polgármester mondta a vendégművészekre. Felköszöntőt mondott még: dr. *Fanta Adolt* a 25 év előtti megnyitó előadásnak még életben levő szereplőire, vezetésen *Jókai Mórra*; *Vértessy József* a vendégművészekre s az ünnep rendezőire. Mély hatást tett *Vértessynek* azon megjegyzése, hogy „ha az öregek meg nem építik, bizony sohasem lett

volna színházunk”. Nagy igazságokat mondott különben a megváltozott idők szomorú jelenségeiről. Óriási derűtséget keltett *Messlényi Lajos* rögtönzött verses tószja. Gördülékeny alexandrinosokban dicsérte a vendégművészeket, hirta a jobb jövőt, végül önmagát éllette, mert

„Több rimet találni már igazán bajos,
Sokáig éljen hát a Meszlényi Lajos!”

Üdvözlő táviratot küldtek: gr. *Festetics Andor*, a nemzeti színház igazgatója, gr. *Zichy Jenő* és az országos színész egyesület elnöksége. Gr. *Zichy Jenő* a következőket írta:

„Véghetetlenül sajnálom, hogy városunk mai ünnepélyén jelen nem lehetek, de gondolatomban önközött vagyok. Visszaemlékezvén azon hosszú időre, melyben annyi nehéz küzdelmek után végre sikerült a magyar nemzet ezen kulturintézményét városunkban örökre állandósítani, a küzdelemben meg volt a lelkesítés körül osztályrészem és így jogosan veszem ki a jubiláló közönséggel az öröm osztályrészt is. Isten velünk!”

A kedélyes mulatság hajnali 2 óraker ért véget.

UJDONSÁGOK.

— **Főpásztori körlevél.** Dr. *Steiner Fülöp* sz kesfejérvári püspök most bocsájtotta ki XVI. számú körlevélét. Mindenekelőtt felszólítja papságát, hogy Szentatyánknak, ki óriási gondolja s az egész egyházra kiterjedő gondoskodása következtében a legnagyobb mértékben rászorul a hívek áldozatkészségére, tőlük telhető eszközökkel igyekezzenek gyűjtéseket rendezni Péter-filléreire, egyuttal jelzi módját is a megindítandó akciónak. A gyűjtött összegeket a püspöknek kell beszolgáltatni, ki azokat rendeltetési helyére fogja jutatni. Ezután „Az Oltári-szentséget imádó papok társulatát” ajánlja papjai figyelmébe. — A martonvásári parochiára konkurzust hirdet, nem különben a solymárra is. Közli a klérusban történt változásokat, végül az egyházmegye területén befolyt kegyes adományokat sorolja fel a körlevél.

— **A kolozsvári ünnep.** A kolozsvári Akadémia-templom főoltárán levő Máriakép kétszáz éves jubileumi ünnepe nagy pompával folyt le tegnapi. Az ünnepi nagy mise előtt reggel hét óraker *Mailáth* püspök mondott misét. Innen a piarista templomba vonult a közönség, hol *Bubics* püspök misézett, mire *Meszlényi* püspök beszédet mondott. Innen nagy menetben a főtéri plébánia templomba mentek ezekre menő közönség jelenlétében. Erdélyből és a vidékről mintegy másfélszáz pap és *Mailáth*, *Wolafka*, *Bubics* Meszlényi és dr. *Steiner Fülöp* püspökök vettek részt a menetben, továbbá a katolikus Státusztagei diszmagyarban, *Jósika Samu* vezetésével. Egy csoportban erdélyi katolikus arisztokrata hölgyek haladtak. Azonkívül számos egyesület, testület és iskola volt a menetben. A templom előtt *Schlauch* bitorospüspököt a papság sorfala fogadta. *Schlauch* azután a templomba ment és nagy misét mondott, a melyen a zenét a honvédeknek és a kolozsvári daloskür szolgáltatta. A mise után *Wolafka* püspök mondott prédikációt, végül *Schlauch* bitoros kiosztotta a pápai áldást. Az ünnep gyönyörű időben, teljes rendben folyt le.

— **Széchenyi pása jubileuma** A török császári tüzoltóság alapításának huszonötödik évfordulójának alkalmából fényes óvacziókban részesítette a török szultán és Konstantinápoly közönsége *Széchenyi Ödön* pasát, a szultán hadseregét, a török és magyar tüzoltóság szervezőjét, gróf *Széchenyi István* fiát. A magyar

tüzoltóság, a mely szintén *Széchenyi Ödön* grófnak köszöni létét, *Novotny Béla*, *Rauscher Béla*, *Hermán Ede* és *Kerschek Gyula* parancsnokokból álló küldöttséget menesztett Konstantinápolyba, hogy kifejezzék az ünnep alkalmából a magyar önkéntes tüzoltóságnak első főparancsnoka iránt érzett őszinte halálját. A ünnepély az osztrák-magyar nagykövetség nyári palotájában folyt le, hol a pása a tisztelő küldöttségeket fogadta s este fényes ebédet adott. Lakoma után felolvasták a nagy tömeg üdvözlő táviratot, ezek közt első sorban *József főherceget*, akinek sürgőnye így szól:

Gróf *Széchenyi pása*

Kontsantino, oly.

Huszonöt éves jubileumához, mint az Ön által kezdeményezett magyar országos tüzoltó-intézmény fővédnöke, legbensőbb és legőszintébb üdvkivánataimat küldöm.

József főherceg.

Az országos magyar tüzoltó-szövetség szintén hálásan emlékezett meg *Széchenyi Ödön* grófról és a következő táviratot küldötte neki:

A török tüzoltóság szervezésének huszonötödik évfordulóján örömmel üdvözljük a magyar tüzoltó intézmény megalapítóját és hálattal szívvel kívánjuk, hogy a Mindenek Ura kegyelmével bőven árássa el a két haza és testvérmemzet öröme.

Számos üdvözet érkezett a diplomáciai testület tagjaitól is. A szultán is felhasználta az alkalmat, hogy kifejezést adjon a magyarok iránt érzett rokonszenvének s megbízásából *Széchenyi Ödön* pása, mint a szultán hadsegéde, tüzte a magyar tüzoltóság képviselőinek mellére a török kitüntetések. *Novotny József*, mint a küldöttség vezetője, a *Medzsidié*-rend harmadik osztályát, a többi három parancsnok pedig köztük *Rauscher Béla*, a déli vasut *székesfejérvári* műhelyének főfelügyelője a negyedosztályú *Medzsidié*-rendet kapta.

— **A központi kath. egyleti házra** ujabban befizetett *Grensperger* István apátkanonok 250 forintot.

— **A keresztény fogyasztási szövetkezet** ügyében holnap, vasárnap délután 3 óraker értekezlet lesz a város háza nagytermében, melyre ezuttal különösen felhívjuk az érdekeltek figyelmét.

— **Sakköz-társaság.** Valami jóleső érzés fog el bennünket mindannyiszor, valahányszor aggasztón stagnáló társaséletünknek egy-egy tisztességes czélra törekvő mozgalmáról adhatunk hírt. Több ízben megemlékeztünk már arról az agitációról, mely egy sakkjátszó társaság megalakítását tüzte ki céljául s mely mint értesülünk, immár sikerre vezetett. A mozgalom vezetői e hó 26-án este tartották alakuló gyűlésüket az Otthon kávéházban, mely alkalommal *Exner Győzőt*, a székesfejérvári állami főreáliskola fiatal tanárát, ki már régebb idő óta igen szép sikerrel működik ugy az irodalom, mint a sakkábla mezéjen, nagy lelkesedéssel, egyhangulag a társaság elnökévé választották. *Alélnökök* lettek: *Mányai Mihály* és *Wildenauer János*, *tükhárok*: *Lukács László* és *Falvai István*, *penátáros*: *Vermes Lajos*, *ellenőr*: *Németh István*, *háznagy*: *Herczeg Hugó*, *bizottsági tagok*: *Kumos Gyula*, *Schmidt Rajmund*, dr. *Halász Kálmán*, dr. *Huszár Adolf*, *Belák István*, *Csapó István* és *Orbán Imre*. Tiszteletbeli tagokká választották: *Charuszek Rezsőt*, *Maróczy Gézá*t és *Havassy Arturt*, a kitűnő magyar mestereket, védnökül pedig *Kenessey Kálmán* k.-nyéki földbirtokost fogják felkérni. Elhatároztatott, hogy a Társaság november

— Némely körülmények között igen. Látja én nem vártam azt, hogy ha egy vetélytársról beszéllek, tör után nyúljon s mint egy örült tovaszaladjon, de egy tetézet tányér pástétom, egy ruczacomb két szárnyal mégis sokkal nagyobb közönységet áru el, mint azt hasonló esetben várni lehetne.

— Ugyan, ne tréfáljon.

— Nem, éppen nem tréfálok.

— Hogyan, ilyen kicsinyes okok miatt komolyan kikoszarazna?

— Mindenesetre, mert fényesen bebizonyította, hogy már önnél is beállott a negyedik kötet stádiuma — a nyugalom.

— Nos, ugy Isten önnel nagyságos aszszonyom, soha sem fogom többé átlépni e kedves hajlék küszöbét.

— Ugyan már miért nem? Ezután is ép ugy meglátogathat, mint eddig. Leendő férjemnek bizonyára nem lesz kifogása ellene.

— Leendő férje? tehát mégis férjhez megy?

— Lehetséges.

— És ki az a boldog választott?

— Ki? Dr. Váradi.

— Ah, a szerdai és pénteki látogató.

— Igen, az, Ő kedves, szellemes ember.

S ennek daczára nem tudtam mindez ideig határozni. De a tapasztalat, melyet most átéltem, meggyőzött róla, hogy a férfakkal szemben sohasem lehet az ember eléggé elővigyázó. De halt! Egy jó eszmém támadt. Beszélni fogok Váradinak a maga keddi és csütörtöki látogatásairól. S ha ő sem áru el a több felindulást a vetélytárs emlegetésekor, mint maga, akkor mindenkinek a szeme közé kaczagok, aki valaha még előttem a férjhezmenésről beszélni mer.

18-án társasvacsorával egybekötött táncszolgálatot tart, melynek részleteit később fogják megállapítani. A gyűlés végeztével *Exner Győző* a 12 jelentkezővel — mivel több sakk-tábla nem volt — egyidejű játszmat rendezett, a melyek közül kilenczet megnyert, *Lukács László* és *Vermes Lajos* ellenében kettőt elvesztett, egy játszma pedig *Lukács Sándorral* szemben eldöntetlen maradt.

— **Letört virág.** *Gyurtsik Ilona, Gyurtsik Márton* nyug. elemi iskolai vezetőtanító leánya ma, hosszú, sorvasztó betegség után életének 17 esztendejében visszaadta lelkét Teremtőjének. Szolgáljon a másként is mélyen sujtott családnak némi vigasztalásul az őszinte részvét, melyet e csapás alkalmával minden ismerője érez.

— **Játékonyság.** *Kubik János, székesfejérvári keztü- és kötőszergyáros* az önkéntes tüzoltó-egylet részére 3 forintot adományozott.

— **Névmagyarosítás.** *Kk. Strasser Ödön dunapentelei lakos* vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel *Szabó-ra* változtatta.

— **Éjjeli tűz a belvárosban.** Könnyen végzetessé válható tüzezet történt tegnap éjjel 2 óra tájban a nádor- és basa-utcák sarkán álló ház udvarán, hol *Reinitz Lipót* fűszerkereskedő raktára van. Egy cselédleány ébersége mentette meg véletlenül a szomszédos lakókat s magát a nemrég oly szomorú hírvérvé vergődött tulajdonost, talán kiszámíthatatlan katasztrófától. A *Gebhard-féle* ház második emeletén lakó *Grósz József* üveges cselédje a nevezett időtáiban véletlenül felébredvén, észrevette, hogy az ablakával szemben levő udvarból lángok csapnak föl. Sietve felöltözött és lélekszakadva rohant a nádor-utcai Pongrácz-kávéházba, hol még több uri ember szórakozott. A megdöbbentő hírre ezek az utcán hozzájuk csatlakozott rendőr-őrjáráttal átszaladtak a nevezett házhoz s a basa-utcai kaput betörve, az udvarra hatoltak, a hol a raktár fala mellett egy szemetes láda égett. Gyorsan az oltáshoz láttak és csakhamar elnyomták a csekély, de veszedelmes tüzet, reggel pedig jelentést tettek az esetről a rendőrségnél. A hatóság ez ügyben erélyes vizsgálatot indított s a gondatlanság okozóit remélhetőleg szigorúan fogja megbüntetni. Még egy hasonló eset és akkor vagy a szomszédok lesznek kénytelenek a veszedelmes hely közelségéből elmenekülni, vagy a hatóság lesz kénytelen azt a szomorú emlékü raktárhelyiséget onnan eltávolíttatni.

— „**Hogyan terjesztik a sertésvész.**“ Lapunk f. é. október 21-iki számában ilyen cím alatt megjelent híreinkre vonatkozólag *Torma Béla seregélyesi jegyző* úrtól a mai napon a következő sorokat kaptuk:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Becsés lapjának f. évi 119. számában a *Markovits* és *Róhrmann-téle* járulat-ügyben személynem és eljárásomat illetőleg megjelent cikkre vonatkozólag kérem közlése tenni, hogy az általam is óhajtott vizsgálat minden esetre kifogja deríteni, hogy a jelen ügyben a járulat kiadásánál jóhiszeműleg jártam el s hogy a csendőrségnek személyemre vonatkozó feljelentése úgy annyira tulpott, hogy ellene a törvényes lépéseket meg fogom tenni.

Tek Szerkesztő urnak

Seregélyes, 1899. október 25.

kész szolgája

Torma Béla, jegyző.

Készséggel adunk helyet ezen nyilatkozatnak, megjegyezvén, hogy információinkat illetékes helyről szereztük, a mi azonban nem zárja ki, hogy a jegyző urnak legyen igaza.

— **Sorsolás.** Az utóbbi naponban egy pesti menyecske rendőrségi engedéllyel házról házra járt, hogy egy csinos himzésű divánvankos kisorsolására jegyeket árussítson. Az üzlet „beütött,” a jegyek elfogytak s a kisorsolás ma délelőtt ejtetett meg a rendőrség hivatalos helyiségében. Egy e czélra berendelt ártatlannak látszó fiúcska végezte a huzást, mely alkalommal nyerőként *Jasser* uhlánus ezredbeli őrmester neve került ki az urnából, kinek a szentimentális hangzású *Frida* név hozta meg a szerencsét.

— **Az öreg Don Juan kalandja.** Mióta nagy jókaink újfent magára szedte ama bizonyos rózsalénczokat, azóta nem lehet birni az öreg urakkal. A példa vonz, csábit, elragad. Kiváló tanulság erre X. ur esete, kit bár kiterjedt ivadék tisztel részben apának, részben nagyapának, mindazonáltal nem szűnt meg lelkesedni a viruló bájokért. Élénk temperamentuma azonban legutóbb ravasz kis kalandba sodorta, melyet sietünk elmondani mások okulására. Ugy esett a dolog, hogy X. ur, a ki eléggé rendezett anyagi viszonyok között él s így módjában áll, hogy egy némely költségesebb kedvteléseit is kielégítse, egy kis könnyű fogatot akart venni a most lezajlott dömtörői vásárbán. Rövid vizsgálódás után talált is, még pedig egészen kedvére valót. Nyomban megalkudott reá, ki is fizette, miközben egy cseppet sem titkolta, hogy az eladó mellett álló csinos hölgyecske gyöngéd érzelmeket kellett szívében. A hölgy némi labozás után igen kedvesen reagált az öreg ur mely értelmű pillantására s csakhamar megértették egymást. X. urnak valami diskrejt mondanivalója lett volna, a mit a sokadalomban nem lehetett elintézni, tulajdon lakását pedig bizonyos tekintetek miatt szintén mellőznie kellett, hát abban állapotok meg, hogy kirándulnak *Csikvárra*. A hölgy ki meglehetősen értett a lóhajítás művészetéhez, azonnal föl pattant az ujonan szerzett kocsiira, az öreg szeladon azonban, a feltűnést kerüldendő, flakkerba vetette magát s így különböző irányban indultak el a megbeszélte találkozóira. Hölgyünk ezt az eltérő irányt tavolabb érve is megtartotta, a mennyiben *Csikvár* helyett egyenesen *Moór*nak irányította a sárgákat. Moórira érve sietve tuladott a szemrevaló fogatot s az érte kapott pénzzel visszazonázott Fejérvárra, hol abból több rendbeli tartozását nyomban kifizette. A zálogból kiváltott összes motyójával s a megmaradt pénzzel azután ismeretlen vizekre vezetett. Hogy X. ur meddig várakozott *Csikváron*, arról nincsenek megbízható értesüléseink.

— **A füző ellen.** Észak-Amerika után, Svédország, majd Anglia és Belgium közoktatásügyi kormánya adott ki rendeletet az irányban, hogy iskolába járó lányok füzőt ne viseljenek. Most a román közoktatásügyi miniszter csatlakozott a füző ellenesek táborához s hasonló rendeletet bocsátott ki. A rendelet röviden és értelmesen kijelenti, hogy a tudomány és a prakcsizás már rég megállapította a füző ártalmosságát, tehát a mig lehet, ne tegyenek kárt a lányok egészségében ezzel a sokat szidott, de még többet — viselt szerszámmal. Szóval lassankint egész Európában járjonnek enuek a dolognak a praktikus és életbevágó voltára, csak nálunk járnak még tizenhárom-tizenégy éves lányok karcúra füzve. Ajánljuk az iskolai igazgatók figyelmébe ezt a szép és modern intézkedést, hisz annyi az új baj, az új betegség, hogy minél gyonsabban meg kell szabadulnunk a régiéktől. Egy párisi szobrász, *Flagnière* megfaragta két év előtt a füző által elékteleltetett női testet. Ha ennek a szobornak a fotográfiáját látnak, nem járnának többé füzőben a kis lányok.

— **Tüzek a vidéken.** A gróf *Zichy* János tulajdonát képező nagy-hantosi téglavető telep épülete a minap teljesen leégett. A tüzet a kemence tulhevítése okozta. — A *Sárosd* községhez tartozó *Darumajorban* három sertésöl a benne levő hizósertésekkel együtt leégett. — *Sárbogárdon* *Csem* János gazdaember lakóháza az udvarban elhelyezett szénakazallal együtt leégett.

— **Vadászkaland.** Egy fővárosi uri ember, *Németh György* a mult napokban kiment *Erdre*, a hol villája van, kacsalesre. A községnek több száz holdas legelőjét ugyanis a multkörü nagy árvíz elöntötte s mivel a legelő partja magasabb, a víz a legelőn megmaradt s egy óriás mocsár képződött rajta, a melyet százával kerestek föl a kacsák az esti huzásokor. *Németh* alkonyattájban egy S. nevű uriemberrel és a kutyájával kiment a mocsárhoz. A vadászok azonban ugy tapasztalták, hogy a kacsák a mocsár közepére huznak, a hová lövés nem ér el s így elhatározták, hogy bemennek a mocsár közepére. Kitapogattak egy keskeny kis szárazutat a homályban s így jutottak a mocsár közepé tájára, a hol lesbe álltak. A lesnek meg is volt az eredménye s több kacsát esett zsákmánnyul. E közben besötétedett a kacsák huzása is véget ért, hát a vadászok visszaindultak. Egy darabig bandukoltak a kiválasztott uton, a sötétben azonban egyszer csak eltévesztették az utat s azon vették magukat észre, hogy hol térdig, hol még mélyebbre is belesüllyedtek az ingoványba: Jobbra-balra, előre-hátra keresgéltek az utat. De alig tehettek egy-két lépést, mert mindenütt mély iszapba süllyedtek. Most azután veszedelmes helyzetbe kerültek. Benn voltak az óriás mocsár kellő közepében s nem mehettek semerre sem, mert már egészen sötét lett, a mocsárnak pedig itt-ott embermélységű vízei voltak, ugy hogy könnyen életükbe kerülhetett volna az útjuk. A kutyájuk is szimatolta az utat, de mindannyior fülig sárosan tért vissza. Mit volt mit tenni, a vadászok elhatározták, hogy a mocsárban töltsék az éjszakát. Megálltak egy talpalatnyi kevésbé ingoványos talajon s ott tanyát ütöttek, a mennyiben tanyának lehet nevezni, hogy egy helyben állva maradtak. Sem leülni, sem lefeküdni nem lehetett, mert közvetlen mellettük körökörül víz és iszap volt s csak éppen annyi helyük volt, hogy megállhattak egymás mellett. Szörnyű éjszaka volt ez. Este hét órától közel reggeli öt óráig állottak folyton ébren, egy helyben, egymásnak támaszkodva, hogy a sulyos helyzetet jobban kibírják. Mire megvirradt, alig tudtak megmozdulni, annyira megmerevedtek és kimerültek. Virradtakor azután nagy nehezen elindultak s kiáltásaikra a mocsár széle felé az ébenedező falusiak kiszabadították őket veszedelmes helyzetükből. A két vadász persze vagy huszonnégy óráig a kaland után ki sem mozdult az ágyból. Az a fővárosi vadászársaság, a melynek a vadászok tagjai, jövő hétfőn lakomát rendez a bravuros vadászkaland hőseinek tiszteletére.

— **Meghívó.** A váci választókerület lelkes, hű néppárti polgárai *Vácson* 1899. október 29-én, vasárnap d. u. 2 órakor a Konstantin-téren néppárti népgyűlést fognak tartani a következő tárgysorozattal: 1. *Elnöki megnyitó.* Tartja: *Zichy* Nándor gróf. 2. *A kisiparról és kisgazdaságról.* Tartja: *Vaszary* Mihály, bányafelügyelő. 3. *A polgárok közéleti kötelességeiről és a néppárt feladatáról.* Tartja: *Révész* István. 4. *A néppárt parlamenti szerepléséről.* Tartja: *Rakovszky* István, cs. és kir. kamarás, orsz. képviselő. 5. *Elnöki zárszó.* *Vácson*, 1899. okt. 19. A rendezőség.

— **Ítélet.** A pestvidéki kir. törvényszék *Horváth* János kálozi születésű kocsislegényt lopás büntette miatt hét nónapi börtönrre ítélte.

— **Kínos ébredés.** *Melicher* István tencsénmegyei keszkereskedő tót atyánkia e héten *Sóskut* tájékán házalt olcsó portékáival s az elmult szerdán, ugy déltájban busan ült le a faluvégi mesgyén. Egy felette komoly dilemma foglalkoztatta a derék gyalogüzlet-tulajdonost. Egyék-e vagy aluégék? — ez volt a kérdések kérdése. Mivel azonban az előbbi ténykedéshez szükséges feltételek nem igen állottak rendelkezésére, ő az utóbbit választotta s csakhamar mély álomba szenderült. Órák hosszág pihent így a derék késárus, mignem egy nyomasztó álom hatása alatt fölébredt és körültekintett. Fájdalom, az ébredés az álomnál is kegyetlenebb volt, mert remülve tapasztalta, hogy portékájának, vagyónának felétől gonosz kezek megfosztották. Gyorsan összeszedte magát s a faluba sietve, jelentést tett a csendőrnél, kik a tolvajt még az nap kinyomozták *Naszádi*

Kati odaváló asszony személyében, kit be is szállítottak a *vaáli* járásbírószághoz.

— **Rejtélyes lopás.** Engler Mihály *érdi* lakos a minap kilencz gazdátársával közösen egy cseplőgépet adott el 300 forintért. A pénzt, melyen osztozandók voltak, a lakószobájában álló szekrénybe zárta, a kulcsot pedig mint állítja, a szekrény tetején helyezte el. A napokban Engler dült ábrázattal állított be a martonvásári csendőrséghez, s jelentette, hogy a csinos kis summa szőrín-szálán eltűnt a szekrényből. A csendőrség azonnal a nyomozáshoz fogott, s a helyszínén megjelent vizsgálat alkalmával megállapította, hogy a nevezett időben a gazda családjának tagjain kívül senki sem járt a szobában. Így a gyanu magára Engler Mihályra irányult, azonban a házkutatás alkalmával sem került elő az ellopott összeg. A titokzatos esetről jelentést tettek a *duna-adoronyi* járásbírószághoz.

IRODALOM.

Mezei virágok. Ilyen czimvel adott ki egy kötet elbeszélést *Szokoló* István, Az egyszerű falusi emberek örömét, buját írta meg ezekben a kis történetekben a szerző, de van a kötetben néhány elbeszélés, melyben afféle nagy világi alakok szerepelnek. *Szokoló* meglehetősen egyszerű színekkel, fogásokkal dolgozik, meséi naivak, pszichológiája fogyatékos, de megvan az a jó tulajdonsága, hogy érdemük és igazság szerint bánik el a tollára vett emberekkel. A ki csak pillanatnyi gyöngédségből botlott, vétkezett, azt szelíden megdorgálva jó utra vezeti, a kit a sors vagy a világ gonoszsága vetett siralmas nyomoruságba, azt illendően megintalmazza, a javíthatatlan gézenguzokat pedig hideg vérrrel kigézi, szóval az erkölcsi igazság mindegyik esetben győzedelmeskedik. A kötet tiszta jövedelmének 20 százaléka az Országos katolikus tanító árvházalap gyarapítására lesz fordítva. A „Stephanicum” nyomdájában készült, csinos kiállítású könyv ára 2 korona. Megrendelések a szerző czimére: *Bussa*, u. p. Szakal (Nógrád m.) küldendők.

A „Borászati Lapok Zsebnaptára” 1900. évre, szerkeszti: *Dr. Drucker* Jenő, a „Borászati Lapok” felelős szerkesztője. I. Evfolyam. A magyar szőlőtermelő-közönség mindezeideig nélkülözött egy magyar borászati zsebnaptárt. Külföldi (német vagy francia) zsebnaptárt volt kénytelen beszerezni, ha a szőlőmívelés és pinczekezelés minden munkájánál tanácsadóval akart birni. Csakhogy a külföldi zsebnaptárok a hazai viszonyokat nem részesítik figyelembe, az abban nyújtott utmutatások nálunk — igen gyakran — haszonnal nem értékesíthetők. Azért a „Borászati Lapok” szerkesztősége, midőn egy magyar borászati zsebnaptár kiadására vállalkozott, a magyar szőlősgazdák egy régi kívánásának akart eleget tenni. A modern szőlőmívelés és borkészítés hazai viszonyainak szigorú figyelembevételével, a zsebnaptár magában foglalja mindazon törvények és rendeletek ismeretét, melyek a szőlészetre vonatkoznak, ugyszintén azon intézményekét és szervezeteiket is; melyek a szőlészet és borászat terén felállítottak. A szőlő-évd és pinczekezelés minden munkájánál hasznos tanácsokkal szolgál a zsebnaptár, mely a mellett jegyzéknappal ellátva, egyúttal azon gazdasági események feljegyzésére is kellő rovatokkal bír, melyek egy év folyamán a szőlőben és pinczében előadják magukat. A zsebnaptár ára — elegáns vászonkötésben, táskával és ironnal felszerelve — 1 ftt 50 kr. díjmentes küldéssel 1 ftt. 60 kr. Kapható a „Borászati Lapok” kiadóhivatalában (Budapest, Üllő-ut 25. szám).

KÜLÖNFÉLÉK.

† **Pápvaválasztás és telepátia.** Az ugynevezett telepátia egy különös esetét beszélik el most az olasz lapok: Egy nappal a legutolsó konklave előtt Pecci bibornok, a jelenlegi XIII. Leó pápa, Nápolyból a következő levelet kapta:

„Feleségem, a ki pár év előtt halt meg, ma éjjel álmomban megjelent nekem és jelentette, hogy Eminenciádat csaknem egyhangulag pápává fogják megválasztani. Ámbár nem vagyok abban a szerencsés helyzetben, hogy Eminenciád ismerne engemet, mindazonáltal bátorkodom közölni önnek ezt a hirt, meg lévén győződve, hogy ez önnek örömet szerez. A feleségem csak ritkán szokott nekem álmomban megjelenni, de a mit ilyenkor jövedt, az még mindig beteljesedett. Csak egy kegyet kérek Eminenciádtól, hogy az esetre, ha pápának választják meg, én legyek az első, a kinek az apostoli áldást megadja. Aláírva: Peccoraro.

Hogy történhetett, hogy ez a Peccoraro a pápvaválasztás eredményét előre kitalálta? A római „Tribuna” ezt így fejté meg: „Ismerünk egy barátot, a ki minden héten előre megmondja, hogy micsoda öt számot fognak a lutriban kihuzni. Ezt pedig nagyon egyszerűen csinálja. Fölösztja a lutri 90 számát titkos művészetének bálmulói között, úgy, hogy mindegyik más számot kap. Valamelyiknek tehát csak nyernie kell. Attól tartunk, hogy a derék Peccoraro is ezt az egyszerű módszert alkalmazta. Mert hát ki akadályozhatta volna meg őt abban, hogy a föntemlített levelet az Anyaszentegyház mind a hetven biborr kának megküldje? A telepátiaának sok más esetéhez is hasonlóképen lehet a kulcsot megtalálni.

† **A leggazdagabb asszonyok.** Amerikában, a dollárok hazájában, több olyan milliomos asszony él, a ki vagyonát maga szerezte. Ilyen első sorban King Henrietta asszony, az ó- és új-világ legnagyobb birtokosnője. Férfjától, a ki Texasban baromfitenyésztő volt és 1885-ben halt meg, nem örökölt valami nagy vagyon. De az erélyes asszony nem riadt vissza a munkától, birtokát megnagyobbította, a marha állományt megszorította, maga ment a vásárra, hogy a marhákat eladja és csakhamar oly vagyona volt melylyel más nyugalomba vonult volna vissza, de ő milliomosnő akart lenni, fáradszathatlanul tovább dolgozott és ma 600—700 ezer hektár holdnyi birtoka van egy valóságos királyság, melyet ez a vasakaratu asszony autokratá módon kormányoz. Parancsának senkikem nem ellenszegülnei. Egy másik dollárkirálynő Bransford Susanne asszony, a ki még nagyon fiatal és oly szép, hogy vagyon nélkül is újból gazdag férjre tehetne szert. Ez a bájos kis özvegy vagyonát mesés gyorsasággal szerezte. Férfjától, aki ezelőtt 5 évvel halt meg, az alig husz éves özvegy csak teljesen értéktelenné tartott bányákat örökölt. Bransford asszony megvizsgálta a bányák érczeit és rájött, hogy elég bennük az ezüst a racionalis kiaknázásra. Munkához látott és a bányák már az első évben 12,000 frankot jövedelmeztek. Ez a jövedelem egyre növekedett. Mult évben Bransford asszony egy aranybányát vett Eurekában, mely már az első évben 5 millió frankot hozott és melyet az özvegy most 50 millió frankért sem akar eladni.

† **Az angol trónörökös-pár vonata.** Londonban most készült el az a pompás és rendkívül fényesen berendezett különvonat, melyben a walesi herceg és neje fog utazni. A vonat öt tágas kocsiból áll és gészben véve 247 láb hosszú. A vonat mindkét végén egy közönséges koci van, két előosztályú szakasszal és elegánsan berendezett öltözőszobával. A kocsikat belül összesen hetven villamos láng világítja meg. A közepén levő nagy szalon egy tolvajt két részre választja, melyek közül az egyik rész a walesi herceg, a másik neje ülése szerint van berendezve. Minden kocsiiban egész választéka van a kényelmes párnázott támlásszékeknek chare longueknek és apró asztaloknak, melyek az óriási tükörfüveg-ablakokkal ellátott hosszfalak mellett vannak megerősítva. A hercegnő szalonjában levő pamlagok és szőlyékek zöld marokkói bőrrrel vannak bevonva. Ezt a nagy fényűzéssel berendezett különvonatot fogja ezental a trónörökös-pár gyakori osbornei és epsomi utazásainál használni, de ha ezeken a vonalokon utazik, Viktória királynő is ezt a vonatot használja, míg a régi kimustrált királyi különvonatot ezental a Londonból Brigtonba utazó legfelsőbb tízezek vonata lesz.

KÖZGAZDASÁG.

Mennyit tojhat egy tyuk.*)

Egy tyuk egész életén át körülbelül 600 tojást tojhat. Legtöbbet tojik a tyuk életének második és harmadik évében.

A születési évében, ha korai költésből való, már tojik egynéhány, legkedvezőbb esetben 30 tojást s bár azok aprók, továbbtenyésztésre alkalmasak.

Ha a tyuk márcziusban költetett ki, akkor ezt a 30 tojást még ősszel lerakja s a következő két év mindegyikében azután körülbelül 150 tojást tojik, a negyedikben 120-at, úgy hogy az első négy évben tojt tojások száma körülbelül 400-at tesz ki.

Ha egy tyuk a második vagy harmadik évében a rendesnél többet tojik, akkor a következő években annyiaval kevesebbet fog tojni.

A tyuk petefészke türtös szerv, melyen különböző fajták szerint 500—700 csiragömböske képződik s ezek száma, ha a tyuk már ki is fejlődött, sohasem szaporodik. Ennek főleg a kiválóan fontos, hogy a fiatal jércét jól tápláljuk, és gondozzuk, mert a rossz gondozás mellett csak kevés csiragömböske fejlődik ki petefészkeben és belőle sohasem válik jó tojó.

A tyuk negyedik évén túl a tojásképzés tetemes mérvben apad, úgy, hogy a következő hat évben annyit tojik, a mennyi még a 600-hoz hiányzik. Természetes dolog, hogy a számítógazda, vagy gazdasszony 3 évesnél öregebb tyukot udvarán tartani nem fog, hanem már a 3-ik év végén azokat elhasználja, vagy levágásra eladja. A tojás kifejlődése a petefészektől való leválástól egészen az érettségig 18—30 óráig tart, miáltal magától elesik azon állítás, hogy egy tyuk naponta egy tojásnál többet tojhatna.

A tyukok rendes tojási időszaka februártól augusztusig tart; legnagyobb a tojásképzés június havában, júliustól kezdve apad egész szeptemberig. A mikor a vedlés beálltával teljesen szünetel. Ha a vedlés előbb beáll, pl. augusztusban, akkor a tyuk korábban lát újból a tojásrakáshoz, ha a tyuk még októberban is tojt, akkor márcziusig nem várhatunk tőle tojást, legtöbbször, ha a tojásrakás nyáron kotlás miatt huzamosabb ideig szünetelt. A korai költésből származó tyukok ősszel és télen tojnak.

A tojásrakás ideje különben a fajták szerint változik. Egyik fajtabeli tyuk korábban kezd meg a tojást, másik később, sőt még egyazon fajtabeli tyukoknál is vannak egyedi eltérések. Az olyan tyuk, mely nyáron költött, az sokszor télen tojik.

A tojásterés szempontjából tehát első sorban azon legyünk, hogy korai költésre szert tegyünk, azt pedig csak úgy fogjuk elérni, ha jól megválasztjuk a nyár folyamán a tenyészanyagot s azt télen át meleg helyen, istállóban tartjuk. A hideg őlban tartott — telelt tyukok télen sem tojnak, sem költeni korán nem fognak.

+ **Ingyen kapható füzetek** Az Országos Magyar Gazdasági Egyesületnél (Budapest, Üllő-ut, Köztelek) a következő füzetek kaphatók eg. anként 3 kros, összesen pedig egy 10 kros

*) Tekintettel a közeledő baromfikiállításra, helyénvalónak tartjuk e czikkecskében foglalt hasznos tudnivalókat olvasóink figyelmébe ajánlani.

levélbélyegek beküldése ellenében: *A pincse-szővetkezetekről, Kendertermelési utmutató, Utmutatás a vértetű irtására, A kukoricamoly életmódja és irtása, Utmutatás a csikósábu busalegy irtására, A mesterséges borok készítését és eladását tiltó törvény és rendelet, Utcsítás a gyümölcsök szedésére, csomagolására és szállítására.*

* **Borhamisítások statisztikája.** Mióta az Engel-féle borhamisítás köztudomásra jutott s a hatóságok lelkiismeretesebben örködnek a magyar borok jó hire érdekében, azóta némileg javult a helyzet. De még mindig tömördek hamis bor van forgalomban. Hogy a manipuláció milyen nagy arányokat öltött, erre nézve felvilágosítást nyújtanak a következő adatok: A bortörvény életbeléptének első éveiben az ellenőrzést meglehetősen lanyhasággal hajtották végre s négy esztendő alatt nem tettek annyit mint 1898-ban, amikor már a hamis borokra meglehetősen rossz idő járt. Ebben az esztendőben ugyanis 205 féltől 957 mintát foglaltak le és vettek vizsgálat alá, amikor is kiderült, hogy ezek közül 164 borkereskedő és termelő 404 féle bort hamisított. Azokból a borokból tehát, amelyek gyanu alá estek, 42 százalék nem volt igazi bor. A földmívelésügyi miniszter ily körülmények között bizony nagyon jól teszi ha a gondoskodására bízott hazai bortermelés, de a szolid borkereskedés s a fogyasztóközönség érdekében is nagy súlyt helyez arra, hogy a bortörvény teljes eréllyel hajtassék végre.

Gabonaárak.

— 1899. október 28. —

Buza	7.80—8.10.
Rozs	5.80—6.10.
Arpa	4.70—6.20.
Zab	5.60—5.90.
Kukorica uj	4.80 — —

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

M. J. B—e. Igaza van: jó lesz vasárnapra, de csak a következőre. Most mint látja, nem lehetett. Aggodalmában mi is osztozunk, azért jó lesz gyakrabban elővenni a tollat. Poémáit annak idején figyelmesen átolvastuk s az első »akkordot« valóban csinosnak találtuk, — kár, hogy a másik kettőtől nem mondhatjuk ezt. Az »Örök tavasz« csak a jövő hónap végén fog megjelenni. Üdvözet!

X. Megnyerte a fogadás. Az a szerencsétlen P. K. volt M. E. férje, a kinek szomorú elévélődéséről a lapok annak idején olyan sokat irtak. — M. E. a nemzeti színház művésznője 1862. szept. 8-án született Szombathelyen. Testvérhuga M. Józsefné, a székesfejváros főpolgármesterének. 1882-ben ment férjhez. Tizenöt esztendő sora óta a színi pályán működik.

József. Téved. Költeménye nem hever íróasztalunk fiókjában, mert már az első fűtésnél fölhasználtuk.

Lala XVI. Egész bátran kiirhatja a nevét. Nincs oka röstelkednie. Névtelenül beküldött dolgozatokat egyáltalában nem szoktuk figyelembe venni s hogy ezuttal kivételt teszünk, az csak azért van, mert sok biztatót látunk a próbálkozásában. Ha elárulja a nevét, szívesen elmondjuk a megjegyzéseinket.

R. R. Szíves ajánlatát köszönjük, de nem élhetünk vele. Már mi csak magunk írjuk a vezércikkeinket.

D. Gy. Köszönjük. Szívesen, máskor is.

Kezdő. Hagyja abba.

Sz. P. Kohn Mór nem halt meg, csak alszik.

Tövös. Egy-két formahibát leszámítva, egészben igen csinosnak találtuk a kis elégiákat. Az egyik a mai számban kapott helyet, de majd a másokra is rá kerül a sor. Az ígéretet számon tartjuk.

Sz. F. B—ó. A szerkesztőség czíme a régi. Egész bátran küldheti az ígért dolgokat, ha ugyan egészen meg nem feledkezett rólunk.

Felelős szerkesztő: **Chny Antal.**

Vasuti menetrend.

Érvényes 1899. október 1-től.

Budapest	Székesfejervár	N.-Kanisza	
indul	érkezik	indul	érkezik
Szem. v. 6.50 reg.	9.01 d. e.	9.26 d. e.	1.40 d. u.
Gyors v. 8.00 reg.	9.16 d. e.	9.21 d. e.	11.57 d. e.
Szem. v. 1.30 d. u.	3.35 d. u.	3.45 d. u.	8.05 este
Szem. v. 4.25 d. u.	6.22 este	6.32 este	8.40 este
Gyors v. 8.00 este	9.17 este	9.22 este	12.07 éjjel
Szem. v. 9.25 este	11.33 este	11.43 este	3.52 éjjel

N.-Kanisza	Székesfejervár	Budapest	
indul	érkezik	indul	érkezik
Szem. v. 12.15 éjjel	4.16 reg.	4.24 reg.	6.32 reg.
Gyors v. 5.47 reg.	8.27 reg.	8.35 reg.	9.53 reg.
Szem. v.		7.05 reg.	8.58 reg.
Szem. v. 9.30 d. e.	2.03 d. u.	2.35 d. u.	4.42 d. u.
Szem. v. 2.00 d. u.	6.13 d. u.	6.23 este	8.33 este
Gyors v. 5.03 este	7.48 este	7.58 este	9.20 este

Székesfejervár	Veszprém	Veszprém	Székesfejervár
indul	érkezik	indul	érkezik
Sz. v. 9.31 d. e.	10.45 d. e.	V. v. 5.23 reg.	6.49 reg.
V. v. 1.00 d. u.	2.33 d. u.	Sz. v. 7.07 reg.	8.22 reg.
V. v. 9.27 este	11.00 éjjel	Sz. v. 4.52 d. u.	6.03 este

Székesfejervár	Adony-Szabolcs	Paks
indul	érkezik	érkezik
V. v. 8.40 reg.	9.54 reg.	2.33 d. u.
V. v. 3.50 d. u.	5.17 d. u.	9.33 este

Paks	Adony-Szabolcs	Székesfejervár
indul	érkezik	érkezik
V. v. 2.00 éjjel	6.23 reg.	7.40 reg.
V. v. 1.29 d. u.	6.06 este	7.25 este

Székesfejervár	Bicske
indul	érkezik
V. v. 9.30 reg.	12.31 d. u.
V. v. 2.10 d. u.	4.53 d. u.

Bicske	Székesfejervár
indul	érkezik
V. v. 5.35 reg.	8.10 reg.
V. v. 6.30 este	9.12 este.

Székesfejervár	Sárbogárd
indul	érkezik
V. v. 9.22 reg.	10.56 d. e.
V. v. 2.50 d. u.	4.30 d. u.

Sárbogárd	Székesfejervár
indul	érkezik
V. v. 6.10 reg.	7.55 reg.
V. v. 12.15 délben	1.55 d. u.

Komárom	Székesfejervár
indul	érkezik
Szem. v. 4.07 reg.	6.54 reg.
Szem. v. 12.14 d. u.	2.27 d. u.
Vegy. v. 6.20 este	11.09 éjjel

Székesfejervár	Komárom
indul	érkezik
Szem. v. 6.15 reg.	8.40 reg.
Vegy. v. 10.00 d. e.	2.50 d. u.
Szem. v. 9.32 este	12.32 éjjel

MEGJELENT

**Székesfejervár városi
állandó színház
története.**

Irta: **Chalupka Rezső.**

Kapható:

minden könyvkereskedésben.

Ára 30 kr.

Késmárki állami szövő-ipar-iskola volt növendéke.

NEHR JÁNOS

műszövő,

Székesfejervár, Könyök-utca 6-ik szám
bejárat Kórház-utca felől.

Készít mindennemű damaszt asztalterítőket, asztalkendőket, törülközőket, damaszt ágyszőnyeget, szegélyezve. Damaszt grádiit, alsó párnákat. Kalotaszegi függönyöket, kenyérruhákat. Tejgazdaságok részére kitűnő minőségű sajt vásznat, gazdasági czélokra varrásnélküli zsákokat.

Varrásnélküli lepedők beszeve, erős használatra, drbja 90 krtól 3 frtig.

Asztalterítők 2 forinttól 30 forintig.

Asztalkendők 4 frttól tucatja 14 forintig.

Törülköző kendő 3 frttól tucatja 18 frtig.

Egyszersmind bátor vagyok megjegyezni, hogy szakszerű berendezésem folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy készítményeimet 15 % -kal olcsóbban készíthetem, mint eddig.

Vendéglősök részére **ASZTALTERÍTŐK**, tetszés szerinti névbeszövéssel drbja 1 frt 70 krtól 5 frtig.

Minden menyasszonyi kelengyébe a név, czimer vagy monogram becsövezést minden árfelemelés nélkül elfogadom, a melyek nálam szövetnek.

A szövészet iránt érdeklődők szövészetemet bármikor megtekinthetik.

Raktár: KNAZOVITZKY BÉLA urnál,
Nádor-utca, Reó ház.

Szíves pártfogását, esetleg szövészetem személyes megtekintését kérve vagyok

259. 10—9. teljes tisztelettel

NEHR JÁNOS

műszövő,

a késmárki áll. szövő-ipar-iskola volt növendéke.

Két jó házból való fiu tanulóul főlvetetik.

Kitüntetve az országos ipar-egyesület által 1899.

A közeledő téli évadra ajánlom az első rendű

tatai darabos szenet

szobafűtésre,

legjutányosabb árban,

helyben fuvar- vagy waggonszámba, vagy bármely állomásra szállítva.

WEISZ JÓZSEF,

a tatai kőszénbányák fejérmegyei képviselője. 263. -1.

Székesfejérvár, Sas-utca 5 sz.

Alólirottak

mint a székesfejérvári Egyházmegyébe kebelezett Szabadbatthyán-i róm. kath. Egyház előljárói. jelen soraikkal teljes megelégedésüket nyilvánítják Purger J. B. urnak (Gröden, Tirol) az általa készített Jézus szent Szíve szobor szép kiviteléért. Purger urat lelkiismeretéért. művészi munkájáért, mint a róm. kath. Egyház hívét bárkinek legmelegebben ajánljuk.

Szabadbatthyán, 1899. augusztus hó 26-án.

Vadkerty József,
esperes plébános.

Walper József, Schusztér Károly,
közs. jegyző. urod. felügyelő.

A szobor ára 135 ctmres 125 frt.
249. 6-5. 150 ctmres 150 frt.

Hirdetéseket

a „FEJÉRMEGYEI NAPLO“ részére jutányos árért vesz fel a kiadóhivatal (Számmer Imre könyvnyomda.)

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben 1.000.000 korona.

Az összes 50.000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000.000 korona

A nyeremények részletes bontása a következők:

Korona	
1 jutalm.	600000
1 ny. 1	400000
1 . . .	200000
2 . . .	100000
1 . . .	90000
1 . . .	80000
1 . . .	70000
2 . . .	60000
1 . . .	40000
5 . . .	30000
1 . . .	25000
7 . . .	20000
3 . . .	15000
31 . . .	10000
67 . . .	5000
3 . . .	3000
432 . . .	2000
763 . . .	1000
1238 . . .	500
90 . . .	300
31700 . . .	200
3900 . . .	170
4900 . . .	130
50 . . .	100
3900 . . .	80
2900 . . .	40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000

Az ötödik nagy m. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 újból **50,000** sorsjegyre nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyereségi esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervező eredeti árban és pedig:

egy egész	I. o. eredeti sorsjegyet	6.—
" fél	" " " "	3.—
" negyed	" " " "	1.50
" nyolczad	" " " "	—0.75

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelményeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 16. és 17-ig,
mely napon a húzás van

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói
BUDAPEST,
V., Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt több mint két millió koronát.

Rendelőlevél levágandó.

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget frt {utánvételezni kérem postautalvánnyal küldöm.} A nem tetsző törlendő.

Pontos ezim.

Nyomatott Számmer Imrénél, Székesfejérvárott.